

Editorial

Η ΝΕΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Η νέα οικονομική τάξη αναμένεται να φέρει αλλαγές στη Δημόσια και Ιδιωτική Υγεία, όσον αφορά τα μέτρα μισθολογικής υποβίβασης των ιατρών, που αγωνίζονται ήδη κάτω από εμπόλεμες συνθήκες, με βασικές ελλείψεις σε νοσοκομειακό προσωπικό, καθώς επίσης και σε ουσιώδη ιατροφαρμακευτικό εξοπλισμό, για την εύρυθμη λειτουργία των Νοσοκομείων. Στα πλαίσια του γενικότερου πανικού και σύμφωνα πάντα με τις επιταγές του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, η προσπάθεια δημοσιονομικής εξυγίανσης επιτάσσει κατά τη Νοσοκομειακή λειτουργία να λαμβάνονται υπόψη κατά πρώτον, οι αριθμοί που υποδηλώνουν την οικονομική κατάσταση κάθε φορέα και κατά δεύτερον (και πολύ υποτιμημένο), η παροχή ορθών υπηρεσιών υγείας, το όφελος και η αξιοπρέπεια του ασθενή, αλλά και του περιθάλλοντος Ιατρού, που έχει πλέον εξαθλιωθεί οικονομικά, σωματικά και ψυχικά προσπαθώντας παρά τις αντιξοότητες να επιτελέσει το έργο του. Του Ιατρού που αναγκάζεται να υποβαθμίσει την ποιότητα των παροχών του και να επιστρέψει στην Ιατρική του παρελθόντος, όταν ο υπόλοιπος Δυτικός κόσμος οδεύει ολοταχώς προς το επιστημονικό του μέλλον. Το γενικότερο κλίμα έλλειψης σεβασμού προς το Ιατρικό Λειτουργήμα ενισχύεται περαιτέρω από την επαπειλούμενη μισθολογική μείωση του συνταξιούχου Ιατρού, του οποίου το έργο, οι θυσίες, η επίπονη και συνεχής προσπάθεια επιμόρφωσης, η ευθύνη και η ψυχοφθόρος καθημερινή αντιμετώπιση του ίδιου του θανάτου, αγνοούνται. Το πάγωμα δε των προσλήψεων υγειονομικού προσωπικού μειώνει ακόμα περισσότερο τα περιθώρια ορθής υγειονομικής περίθαλψης, αναδεικνύοντας πόσο χαμηλά στις προτεραιότητες του Μνημονίου και των νέων μέτρων έχει τοποθετηθεί ένα υπέρτατο ανθρώπινο αγαθό, η Υγεία. Η στοχοποίηση των ελεύθερων επαγγελματιών Ιατρών και η καλλιέργεια ενός αντι-ιατρικού κλίματος αποτελεί ακόμα ένα πρόβλημα στην κορυφή του παγόβουνου. Οποσδήποτε, οι ανήθικες και παράνομες εκτροπές, όσον αφορά την άσκηση του ιατρικού επαγγέλματος, είναι κατακριτέες, σε μία γενικότερη όμως εποχή κρίσης δεν μας βοηθούν γενικεύσεις που θέτουν όλους τους Ιατρούς στο φάσμα των οικονομικά διεφθαρμένων και υπόλογων για την παρούσα οικονομική κατάσταση. Ο Ιατρός δεν πρέπει να αποτελέσει έναν ακόμα αποδιοπομπαίο τράγο στο θυσιαστήριο της νέας οικονομικής τάξης. Ας μην στοχοποιούμε και καταποντίζουμε τα όνειρα, τους στόχους και τις προσδοκίες των νέων ιατρών που, με μόνο εφόδιο τις γνώσεις, δίνουν καθημερινά μάχη ενάντια στη νόσο, στο θάνατο και στο χρόνο που προχωρά αδυσώπητα. Ας μην τους αναγκάσουμε να δώσουν εκ νέου μάχη για τα δικαιώματα και την αξιοπρέπειά τους. Επιτέλους, ας τους αφήσουμε να αφοσιωθούν στο έργο τους.

Με συναδελφικούς χαιρετισμούς,

Γιώργος Πατούλης,

Εκδότης Ε.ΕΛ.Ι.Α.